

Arrest

nr. 141 091 van 16 maart 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 19 november 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 30 september 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 11 december 2014 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. COPPENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDI die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende via een op 10 juli 2014 gedateerd schrijven een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.2. De gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 30 september 2014 de beslissing waarbij verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard.

1.3. Op 30 september 2014 nam de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tevens de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoekster op 20 oktober 2014 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“De mevrouw, die verklaart te heten:

Naam + voornaam: [I.T.]

[...]

Nationaliteit: Algerije

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft zij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 9ter, § 1, 39/2 en 63 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Zij verschaft de volgende toelichting:

“Art. 9ter, §1 Vreemdelingenwet stelt:

De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft. Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die

daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

Art. 39/2, §2 Vreemdelingenwet stelt:

De Raad doet uitspraak, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht.

Art. 63 Vreemdelingenwet stelt:

De administratieve beslissingen zijn vatbaar ofwel voor een verzoek tot opheffing van veiligheidsmaatregelen, ofwel voor een beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, of nog voor beroep bij de rechterlijke macht, overeenkomstig hetgeen hierna is bepaald.

De administratieve beslissingen genomen met toepassing van de artikelen 3, 7, 11, 19, van titel II, hoofdstuk II, artikelen 74/11 en 74/14 van Titel III[quater]65[...], zijn niet vatbaar voor een vordering in kort geding op grond van artikel 584 van het Gerechtelijk Wetboek.

Art. 3 EVRM stelt:

Niemand mag worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

Art. 13 EVRM stelt:

Een ieder wiens rechten en vrijheden die in dit Verdrag zijn vermeld, zijn geschonden, heeft recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van hun ambtelijke functie.

Aangezien verzoekster aan een ernstige medische problematiek lijdt en zonder behandeling zonder twijfel op onmenselijke wijze zal lijden.

Aangezien uit bijgevoegd medisch verslag d.d. 10 november 2014 bovendien blijkt dat verzoeksters huidige medische toestand bijzonder precair is, zij op heden ingrijpende wijzigingen in haar behandeling dient te ondergaan, met inbegrip van opname en chirurgische ingreep, alsook driewekelijks bezoek.

Aangezien verzoekster aan aanvraag art. 9ter had ingediend, welke als ongegrond werd afgewezen, waarna verzoekster op datum van huidig verzoekschrift ook een verzoekschrift vernietiging heeft ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Aangezien het uitvaardigen van een bevel om het grondgebied te verlaten, a fortiori de gedwongen uitvoering hiervan, hangende de beroepsprocedure medische regularisatie zodoende een schending uitmaakt van art. 3 en 13 EVRM."

2.2.1. Allereerst moet worden gesteld dat de bestreden beslissing niet werd genomen met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en dat deze wetsbepaling ook niet diende te worden toegepast om de bestreden beslissing te kunnen nemen.

Een schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan dan ook niet worden vastgesteld.

2.2.2. De Raad merkt daarnaast op dat verweerder alvorens de bestreden beslissing te nemen de door verzoekster aangevoerde medische problematiek door een ambtenaar-geneesheer liet onderzoeken en dat deze arts tot de conclusie kwam dat verzoeksters gezondheidsprobleem haar niet verhindert om te reizen en dat zij geen reëel risico loopt om in Algerije in een onmenselijke of vernederende situatie terecht te komen ingevolge het ontbreken van een adequate behandeling. De controlearts heeft hierbij geduid dat verzoekster voorheen reeds werd behandeld in Algerije en, met bronvermelding, uiteengezet dat de medische behandeling en de medicatie die zij nodig heeft in haar land van herkomst beschikbaar en toegankelijk zijn. Verweerder heeft op grond van deze bevindingen verzoeksters aanvraag om, op medische gronden, tot een verblijf te worden gemachtigd afgewezen. Het loutere feit dat verzoekster met betrekking tot voormelde beslissing over een beroepsmogelijkheid bij de Raad beschikte laat niet toe te concluderen dat verweerder niet vermocht vast te stellen dat verzoekster niet beschikte over een

visum en haar geen bevel om het grondgebied te verlaten kon geven of dat de bepalingen van de artikelen 39/2 of 63 van de Vreemdelingenwet werden geschonden.

2.2.3. Verzoekster betoogt dat uit een medisch attest blijkt dat zij op 7 november 2014 diende te worden opgenomen in het ziekenhuis voor een behandeling en dat zij een verdere opvolging van haar medische situatie vereist is. Verweerder kon evenwel geen rekening houden met een medisch attest dat pas meer dan een maand nadat de bestreden beslissing werd genomen werd opgesteld. De navelbreuk waarvan sprake in het medisch attest van 10 november 2014 werd, volgens de arts die dit attest opstelde daarenboven reeds hersteld, zodat niet blijkt welk belang verzoekster nog heeft bij een verwijzing naar deze problematiek. Inzake de nood aan dialyse ingevolge een vastgestelde nierinsufficiëntie, die evenzeer in dit attest wordt besproken, kan het verder volstaan te herhalen dat een door verweerder aangestelde ambtenaar-geneesheer reeds vaststelde dat deze behandeling in Algerije mogelijk is.

Er dient tevens op te worden gewezen dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds oordeelde dat artikel 3 van het EVRM niet het recht waarborgt om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat een betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand van een vreemdeling beïnvloedt niet volstaat om een schending van die bepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet afdoende blijkt, kan een schending van artikel 3 van het EVRM aan de orde zijn (EHRM 27 mei 2008, nr. 26.565/05, N./ Verenigd Koninkrijk).

Een schending van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond.

2.2.4. Artikel 13 van het EVRM kan voorts, gelet op de inhoud en het doel van de rechtsregel, niet dienstig worden opgeworpen zonder ook de bepaling van hetzelfde Verdrag aan te duiden waarvan de schending een effectief rechtsmiddel vereist (RvS 14 oktober 2002, nr. 111.462; RvS 30 november 2007, nr. 177.451). Verzoekster voert weliswaar de schending aan van artikel 3 van het EVRM, maar hoger werd reeds aangetoond dat zij geen schending van deze verdragsbepaling aannemelijk maakt.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien maart tweeduizend vijftien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

G. DE BOECK